

unesco

ဖားဖျက်ချ်

PHARTHUGAL

စာအုပ်အမျိုးအစား

ကလေးအတွက် - Light

Haw Th B lay Moo Thawda

Illustrated by Light

ဖားဘုကပ်

PHARTHUGAL

Published in 2023 jointly by

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO),
Project Antenna Office, Yangon, Myanmar

and

Third Story project

No. 28, Ground Floor, 52 street, Pazundaung Township, Yangon, Myanmar

© UNESCO and Third Story Project 2023

This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). By using the content of this publication, the users accept to be bound by the terms of use of the UNESCO Open Access Repository (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

The designations employed and the presentation of material throughout this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The ideas and opinions expressed in this publication are those of the authors; they are not necessarily those of UNESCO and do not commit the Organization.

Open Access is not applicable to non-UNESCO photos protected by copyright in this publication and may not be used or reproduced without the prior permission of the copyright holders.

Story: Phar Thu Gal

Written by: Naw Th B Lay Moo Thawda

Illustrated by: Light

Edited by: Shwe Mi

Printed by: UNESCO Myanmar Project Office and Third Story Project

Printed in Yangon, Myanmar.

ဖားသုဂယ် ဟာ စကောကရင်တို့ရဲ့ ရိုးရာပုံပြင်တွေထဲက
ဇာတ်ကောင်လေး တစ်ခုပါ။

ဖားသုဂယ်ကို ရောမလူထွားကြီးအဖြစ် လူသိများကြတယ်။

Pharthugal, a giant, is a character from a
traditional S'ghaw Karen story.

ဖားသုဂယ်ကို သူ့အမေဟာ ခုနစ်နှစ်နဲ့ ခုနစ်လ တိတိ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့ရတယ်တဲ့။ ဖားသုဂယ်ကိုမွေးတဲ့နေ့မှာ ဘယ်လိုလေးများ ဖြစ်မလဲလို့ တစ်ရွာလုံးကလူတွေက လာကြည့်ကြတာပေါ့။ ကလေးလေးဟာ အကြီးကြီးပဲမို့ အိမ်ကြမ်းပြင်တောင်ကျိုးပေါက်သွားသတဲ့။ “ဟာ... ကလေးလေးက အကြီးကြီးပဲဟေ့။ တည်တည်တံ့တံ့မျက်နှာနဲ့ လူချောကြီးပဲ” လို့ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ချီးမွမ်းကြတယ်။

It was said that his mother was pregnant with Pharthugal for exactly 7 years and 7 months. People from the entire village came to see how the child would turn out on the day Pharthugal was born. The baby was so big that even the floor of the house broke. "Oh... the baby is so big. He is a handsome boy." the neighbors commented.

မာ:သုဂယံလေးဟာ သူ့မေမေတိုက်တဲ့ နို့နဲ့လည်း
မဝဘူးတဲ့။ သူ့ကို လူကြီးစားတဲ့ ထမင်းနဲ့ ဟင်း ကျွေးတော့မှ
သူ့ဗိုက်ပြည့်သွားတော့တယ်။ သူ့မေမေဟာ သူ့ကို
ကောက်ညှင်းအသစ်ပေါ်ချိန်မှာ “မေတို့ပေ” ဆိုတဲ့
ကရင်ရိုးရာမုန့်ကိုလည်း လုပ်ကျွေးတယ်။

Pharthugal did not feel full with the milk his
mother breastfeeds him. Only when he was
fed with rice and curry, that adults eat, that
he feels contented. His mother also makes
traditional Karen snack called "May To Pe"
during harvest time for glutinous rice.

ဖားသုဂယ်ဟာ အစားတွေအများကြီးစားပြီး အလွန်ကို အားရှိလာတဲ့ ကလေးလေးဖြစ်လာတယ်။ ဖားသုဂယ်အကြောင်းဟာ ရွာမှာ ပြောစရာဖြစ်လာတော့တယ်။ “သူ့အမေက သူ့ကို ခုနစ် နှစ် ခုနစ်လတောင် ကိုယ်ဝန်လွယ်ခဲ့ရတယ်။ ခုလည်း အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် ကြီးလာတာ သာမန်လူတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး” စသလို ပြောလာကြတော့တယ်။

Pharthugal ate a lot of food and became a very strong child. The story of Pharthugal became the talk of the village. "His mother was pregnant with him for 7 years and 7 months. It is impossible for a normal person to grow up to his age," people whispered.

အင်အားကြီးလာတဲ့ ဖားသုဂယ်က တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရွာကလူတွေကို ဒုက္ခပေးမယ်လို့ ထင်လာကြတယ်။ ဒီတော့ ဖားသုဂယ်ကို ရွာမှာ မထားတာကောင်းမယ်။ သူ့ကို ရွာရဲ့ အဝေးဆုံးကိုပို့ရမယ်ဆိုပြီး ရွာသူရွာသားတွေဟာ ဖားသုဂယ်ရဲ့ မိဘတွေကို တွန်းအားပေးကြတယ်။

“ဖားသုဂယ် ကို တောထဲပို့”

Villagers believe that Pharthugal would eventually cause trouble to the people of the village. So, they thought it is better not to keep Pharthugal in the village. The villagers forced Pharthugal's parents to send him away from the village.

"Send Pharthugal away to the forest," they said.

ရွာသူရွာသားတွေဟာ ဖားသုဂယ်ကို တောထဲပို့ဖို့ နေ့ရောညပါ ဖားသုဂယ်မိဘတွေကို ဖိအားပေးကြတော့တယ်။ ဖားသုဂယ်ရဲ့ မေမေနဲ့ဖေဖေဟာ သိပ်ကိုစိတ်ညစ်နေရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့ဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်တော့တယ်။

The villagers began to pressure Pharthugal's parents', day and night, to send Pharthugal into the forest. Pharthugal's mother and father were very upset. So, they made a decision.

မနက်အစောကြီးမှာ ဖားသုဂယ်အိပ်ပျော်နေတုန်း သူ့ဖေဖေဟာ ဖားသုဂယ်ကို အသာလေးချီမပြီး တောထဲကို ခေါ်သွားသတဲ့။ တောနက်ထဲက သစ်ပင်အကြီးကြီး အောက်မှာ ဖားသုဂယ်ကို အသာချခဲ့ပြီး အိမ်ကိုတိတ်တိတ်လေး ပြန်လာခဲ့တယ်။ တစ်လမ်းလုံးလည်း ဖေဖေဟာ ငိုပြီး ပြန်လာသတဲ့။

Early in the morning, while Phathugal was still sleeping, his father took him into the forest. He dropped Pharthugal under a big tree in the forest and quietly returned home. His father came back crying.

ညနေ မှောင်ရီပျိုးစချိန်ရောက်တဲ့အခါ ဖားသုဂယ်ဟာ အိမ်ကိုစမ်းတဝါးဝါးနဲ့ ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဖေနဲ့ အမေက ဝမ်းသာနေပေမယ့် ရွာကလူတွေကတော့ ပိုစိုးရိမ်လာကြတယ်။ “ကြည့်ဦး တောထဲကနေ တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာနိုင်တာရိုးရိုးကလေး ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မလဲကွယ်” လို့ ပြောလာကြတော့တယ်။

When it was getting dark, Phathugal came back home. Phathugal's parents were happy, but the villagers were more worried. They began to say, "How can a normal child come back from the forest alone?"

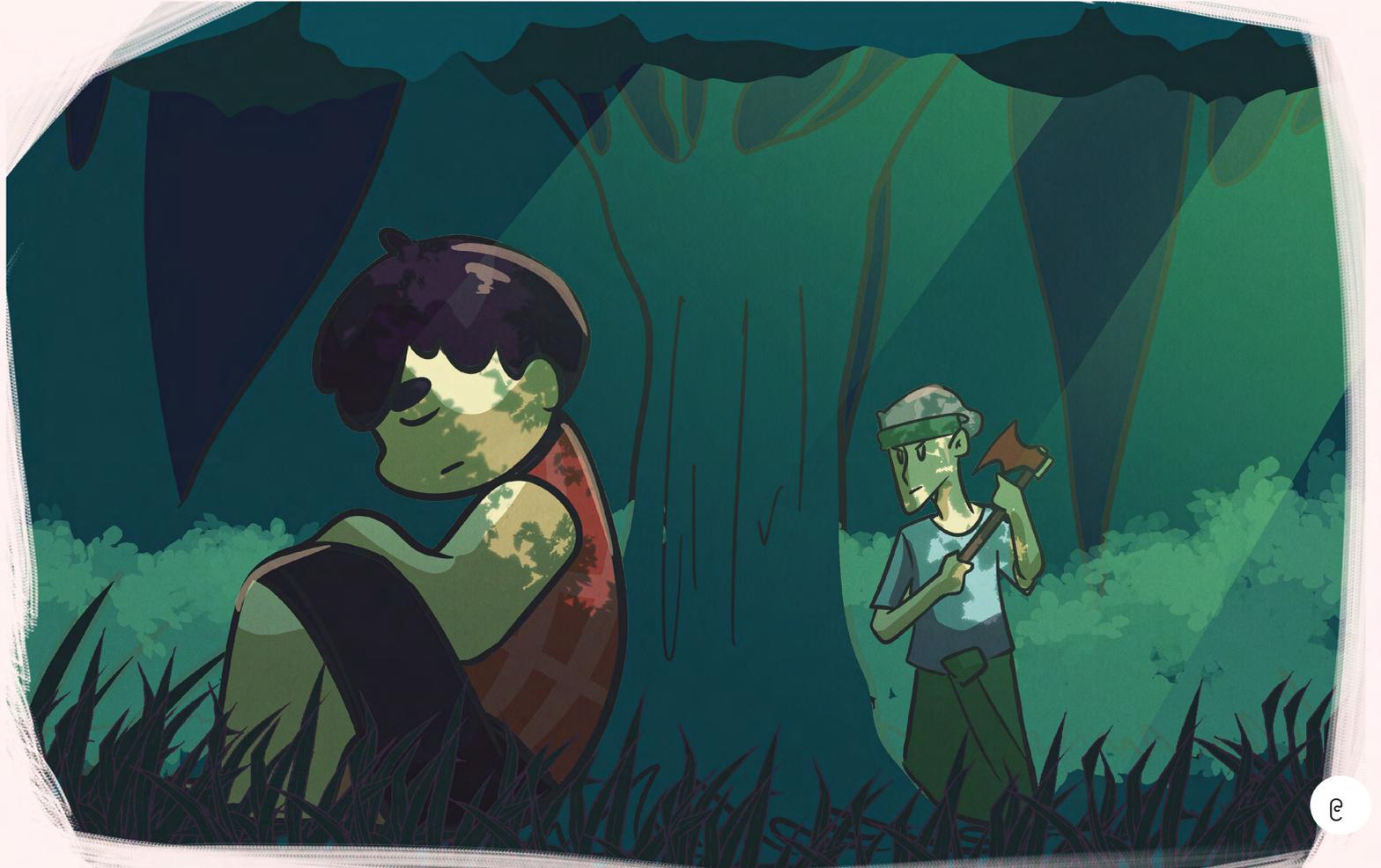
သူတို့ဟာ ဖားသုဂယ်ရဲ့ မိဘတွေကို ထပ်ပြီး တွန်းအားပေးကြပြန်တယ်။ ဒါ ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး။ ဘီလူးလေးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ တစ်ချိန်မှာ ရွာကို ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်။ သူ့ကို သတ်ပစ်ပေးလို့ တောင်းဆိုကြတယ်။ မိဘတွေကတော့ ကိုယ့်သားသမီးကို ဘယ်သတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒီတော့ ရွာသားတွေဟာ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖားသုဂယ်ကို စီရင်မယ်တဲ့။

They pressured Pharthugal's parents again. "He is no longer a child. He must be an ogre. At some point, he will cause trouble in the village," the villagers said. They asked the parents to kill him. How could parents kill their own child? So, the villagers themselves decided on the fate of Pharthugal.

ဖားသုဂယ်ကို တောထဲ ထင်းသွားခုတ်ရအောင်လို့ ညှာခေါ်ကြတယ်။
နောက်ပြီး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက် စောင့်ခိုင်းပြီး တစ်ဖက်ကနေ
သစ်ပင်ကို ခုတ်ကြတယ်။ ဘာမှ မသိရှာတဲ့ ဖားသုဂယ်ကို
သစ်ပင်ပိပြီးသေအောင်လုပ်ကြတာပေါ့။

They called Pharthugal to go to the forest to cut
firewood. They asked him to wait under a big tree
while some villagers cut down the tree from the other
side hoping it will hit Pharthugal. They tried to kill
Pharthugal who knew nothing of what was happening.

ဖားသုဂယ်ကတော့ သစ်ပင်မပိတဲ့အပြင် သစ်ပင်ကြီးကိုထမ်းပြီး ရွာကိုပြန်လာလိုက်တာ နောက်က ရွာသားတွေတောင် မိအောင်မနည်းလိုက်ရသတဲ့။ ရွာထဲရောက်တော့ ဖားသုဂယ်ဟာ သစ်ပင်ကြီးကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီး ရွာက သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအိမ်ကို လိုက်ပို့ပေးတယ်။ လူကြီးတွေကတော့ ဖားသုဂယ်အသက်ရှည်ကျန်းမာဖို့ ဆုတောင်းပေးကြတာပေါ့။ တချို့ရွာသားတွေကတော့ ဖားသုဂယ်ကို ကြောက်နေကြတုန်းတဲ့။

As for Pharthugal, not only did he not get hit by the tree, but he returned to the village carrying the big tree, and even the villagers could not catch up with him. Arriving in the village, Pharthugal cut the big tree into pieces and took it to the village elders' house. The senior villagers prayed for a long and healthy life for Pharthugal. However, some villagers are still afraid of him.

ဒီလိုနဲ့ ဖားသုဂယ်ဟာ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအတွက် တောထဲမှာ
လိုအပ်တဲ့ ဖားစရာသစ်သီးဝလံတွေကို ရှာဖွေပေးတဲ့တာဝန်ကို
ယူလာရတယ်။ တောထဲကို ရောက်လာတဲ့တစ်ရက်မှာ
ဖားသုဂယ်ဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အကူအညီတောင်းသံကို
ကြားလိုက်ရတယ်။

“ကယ်ကြပါဦးရှင်. . .”

Pharthugal also took on the responsibility
of searching for the necessary fruits and
vegetables in the forest for the elderly. One
day when he came to the forest, Pharthugal
heard a girl calling for help.

Help!...Help!

အသံကြားရာသို့ သွားတော့ အလွန်ကြီးမားတဲ့
မြွေကြီးတစ်ကောင်ဟာ မိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်ကို
စားမလို့လုပ်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဖားသုဂယ်ဟာ
အဲဒီနားကို အပြေးသွားလိုက်တယ်။

When he followed the sound, he saw a very
big snake trying to eat a young girl.

ဖားသုဂယ်ဟာ မြွေကြီးကို မကြောက်ဘဲ
 ခဲလုံးအကြီးကြီးနဲ့ထု၊ လက်သီးနဲ့ထိုး၊
 ခြေထောက်နဲ့ပြေးကန်ပြီး အမြီးကနေကိုင်လို့
 ဂေ့ယမ်းကာ အဝေးကြီးကို ပစ်ထုတ်လိုက်တော့သတဲ့။

Pharthugal was not afraid of the snake, instead,
 he threw a big stone at it, punched, kicked,
 grabbed its tail, waved it, and threw it far away.

မိန်းမငယ်လေးဟာ ဖားသုဂယ်ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်နေတာပေါ့။
မိန်းမငယ်လေးဟာ ဖားသုဂယ်တို့ရွာက မိန်းကလေးပဲ။ သူတို့မိသားစုဟာ
ဖားသုဂယ်ရဲ့ခွန်အားကြီးမှုကို ကြောက်နေကြတဲ့ မိသားစုတွေထဲက
တစ်ခုပေါ့။ ခုတော့ ဖားသုဂယ်ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ ကူညီချင်တဲ့
စိတ်ဓာတ်ကြောင့်ပဲ မိန်းကလေးအသက်ကို ကယ်နိုင်သွားပြီ။

The young girl was very grateful. She is a girl from the village of Pharthugal. Her family is one of the families who was afraid of Pharthugal's strength. Now, they realize that the girl's life has been saved only because of Pharthugal's strength and his desire to help.

ဖားသုဂယ်ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ ရဲရင့်မှုကြောင့် ဖားသုဂယ်ကို သူ့ရဲ့ရွာက
ရွာသူရွာသားတွေက မကြောက်တော့ပါဘူးတဲ့။ ခွန်အားရှိတိုင်း
ကြောက်စရာမဟုတ်ဘဲ အကျိုးရှိစွာ သုံးတတ်ရင် အများကြီး အားဖြစ်ပါလားဆိုတာ
သူတို့သိသွားကြပြီလေ။

Due to his strength and bravery, the villagers no longer fear Pharthugal. They have come to realize that physical strength can be helpful and valuable when used properly.

ကလေးတို့ ပြေဆိုရန် မေးခွန်းများ

Questions for kids

ဖားသုဂယ်ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ပြောပြပါ။

Tell me about the personality and skills of Pharthugal.

ဖားသုဂယ်ကို ဘာဖြစ်လို့ နောက်ဆုံးမှာ ချစ်ခင်သွားကြတာလဲ။

Why did they finally like or appreciate about Pharthugal?

ရွာသားတွေက ဖားသုဂယ်ကို ဘာဖြစ်လို့ မုန်းတီးခဲ့ကြတာလဲ။ ဒီလိုမုန်းတီးတာ မှန်ပါသလား။

Why did the villagers initially hate Pharthugal? What do you think of their attitude and behaviour toward Pharthugal?

ရပ်ရွာကောင်းကျိုးဆောင်တဲ့ နေရာမှာ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်ခြင်းက ဘယ်လို အသုံးဝင်နိုင်သလဲကွယ်။ ဖားသုဂယ်လိုမျိုး ကိုယ့်ရပ်ရွာသားကို လူ့ကောင်းသူကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လာဖို့ ရွာသူရွာသားတွေဟာ ဘယ်လို ပံ့ပိုးနိုင်ပါသလဲ။

How can physical strength be used to the advantage of the community? What can villagers do to support individuals like Pharthugal to be a good person and community member?

သဒ္ဒါစာပေ ပဏာမကျမ်းမှ ထုတ်ဝေပြီးသော စာအုပ်များ

+959448311104
www.thirdstoryproject.org
thirdstorychildrenbooks@gmail.com
www.facebook.com/thirdstorychildrenbooks

in cooperation with

facebook.com/thridstorychildrenbooks